

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații 2**

Str. Gh. Lazăr, nr.9 B
300081, Timișoara
Tel: +0256 499 334
Fax: +0256 499 335

D E C I Z I A nr.2337/28.02.2020
privind soluționarea contestației depusă de societatea X SRL,
înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. TMR_DGR .../31.07.2019.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către AJFP Hunedoara cu adresa nr. HDG_AIF .../29.07.2019 asupra contestației înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. TMR_DGR .../31.07.2019, depusă de

Societatea X SRL
CUI RO..., înmatriculată la ORC sub nr. J...
cu sediul în ..., județul Hunedoara

înregistrată la registratura A.J.F.P. Hunedoara sub nr. HDG_REG .../19.07.2019.

Prin contestația depusă petenta contestă parțial Decizia de impunere nr. F-HD .../31.05.2019 privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, emisă de A.J.F.P. Hunedoara – I.F., cu privire la suma de ... lei, reprezentând TVA.

De asemenea, solicită aplicarea dispozițiilor art. 276 alin, 5, din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu privire la susținerea orală a contestației.

Contestația a fost semnată de dl.RR în calitate de administrator, purtând amprenta ștampilei X SRL, așa după cum prevede art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

În raport de data comunicării Deciziei de impunere nr. F-HD .../31.05.2019 privind obligațiile fiscale principale aferente

diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, emisă de A.J.F.P. Hunedoara – I.F., respectiv data de 06.06.2019, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.270 alin.(1) din Legea nr. 207/ 2015 privind Codul de procedură fiscală, fiind înregistrată la registratura AJFP Hunedoara sub nr. HDG_REG .../19.07.2019.

Constatând că sunt întrunite condițiile prevăzute de art.268, art.269 și art.270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația depusă petentul se îndreaptă împotriva Deciziei de impunere nr. F-HD .../31.05.2019 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-HD .../31.05.2019 de către AJFP Hunedoara, Activitatea de Inspecție Fiscală, comunicate petentei la data de 06.06.2019, prin care înțelege să conteste:

- a) Baza impozabila stabilită suplimentar, aferentă TVA..... lei;
- b) Taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar..... lei.

Petenta consideră că măsurile dispuse prin Decizia de impunere nr. F-HD .../31.05.2019 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice și prin Raportul de inspecție fiscală sunt parțial netemeinice și nelegale pentru motivele pe care le prezintă în continuare.

În fapt, inspectorii au efectuat inspecția fiscală în scopul verificării modului de evidență, calcul și declarare a obligațiilor datorate bugetului general consolidat, cu privire la impozitul pe profit pentru perioada 01.01.2014-31.12.2018 și taxa pe valoarea adăugată pentru perioada 01.10.2015-28.02.2019.

Inspecția fiscală a început în data de 13.05.2019 și s-a desfășurat în perioada 13.05.2019-29.05.2019. Inspecția nu a fost suspendată.

În Decizia de impunere contestată, la pct.2.1.2 " Motivul de fapt" s-a reținut că în perioada 01.10.2015-25.02.2016, când SC X SRL a redevenit platitoare de TVA, fără a colecta TVA, iar ca temei de drept a fost invocat, pentru perioada verificată 01.10.2015-24.02.2016, Legea nr.571/2003 art.11 alin.1 indice 3 și art.153 alin.(9) lit.b)-e).

Arată totodată și faptul ca societatea și-a început activitatea în luna octombrie 2015, până la acea dată nedeșfășurând activitate.

Asa cum rezultă din evidențele financiar-contabile și fiscale, societatea și-a început activitatea în luna octombrie 2015, iar în perioada octombrie - noiembrie 2015 a înregistrat următoarele venituri :

- în luna octombrie 2015 - ... lei

- în luna noiembrie 2015 - ... lei

Total: ... lei

Având în vedere datele prezentate mai sus, cât și dispozițiile art.152 alin.(1) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează regimul special de scutire pentru întreprinderile mici, respectiv cifra de afaceri anuală inferioară plafonului de 65.000 euro, al cărui echivalent se stabilește la cursul de schimb comunicat de BNR la data aderării și se rotunjește la următoarea mie, respectiv 220.000 lei, rezultă cu claritate faptul că SC X SRL a depășit plafonul de scutire la data de 30.11.2015.

Totodată, potrivit art.153 lit.b) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare, persoana impozabilă trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent după cum urmează : «dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art.152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit acest plafon»

Având în vedere dispozițiile legale sus precizate, petenta susține că societatea a devenit platitoare de TVA începând cu data de 11.12.2015 și nu cu data de 01.10.2015, cum în mod eronat au reținut organele de inspecție fiscală, care, în raportul de inspecție fiscală, la pag.8, au menționat că veniturile conform bilanței de verificare la 31.12.2015 au fost în suma totală de ... lei, fără a avea în vedere data la care a fost depășit plafonul de scutire.

Ca o consecință a erorii în care s-au aflat organele de inspecție fiscală, taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar pentru anul 2015, respectiv suma de ... lei, este mai mare decât cea datorată de societate întrucât aceasta a fost calculată și asupra veniturilor aferente lunilor octombrie și noiembrie 2015, perioada în care societatea nu depășise plafonul special de scutire.

În ceea ce privește temeiul de drept invocat la pct.2.1.3 din Decizia de impunere contestată arată că, așa cum rezultă din aceasta, perioada verificată a fost cuprinsă între 01.10.2015 - 24.02.2016, iar actul normativ invocat de organele de inspecție fiscală, este Legea 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Fata de temeiul de drept invocat, arată că pentru perioada ian-feb.2016, potrivit art.501 din Legea nr.227/2015 privind Noul Cod fiscal, aceasta a intrat în vigoare la 01 ianuarie 2016, iar prin articolul 502 al

aceluiași act normativ, la data intrării în vigoare a acestuia, s-a abrogat Legea nr.571/2003, astfel ca susținerile organelor de inspecție fiscală sunt nemotivate în drept.

Un alt aspect referitor la stabilirea corectă a creanțelor fiscale, cât și la stabilirea corectă a bazei de impunere, de care organele de inspecție fiscală nu au ținut cont, este acela că acestea au ignorat dispozițiile legale referitoare la dreptul SC X SRL de ajustare a TVA aferentă achizițiilor efectuate de societate, achiziții care au fost efectuate în scopul realizării de operațiuni supuse taxei pe valoarea adăugată.

În perioada supusă inspecției fiscale, TVA deductibilă aferentă achizițiilor efectuate de societate a fost în sumă de ... lei, conform situațiilor anexate prezentei în probațiune.

Raportat la cele ce preced, petenta arată că creanța fiscală privind taxa pe valoarea adăugată, ca obligație fiscală suplimentară, nu se întemeiază pe situația de fapt reală, contrar dispozițiilor Legii nr.207/2015 privind Noul Cod de procedură fiscală, respectiv:

- art.5 - Aplicarea unitară a legislației;
- art.6: Exercițarea dreptului de apreciere: alin. (1) și (2);
- art. 7: Rolul activ și alte reguli de conduită pentru organul fiscal: alin (2) și (3);

Mai consideră că organele de inspecție fiscală au ignorat prevederile art.55 și dispozițiile art.72 și 73 alin.(1) și (2) din Legea nr.207 /2015 privind Noul Cod de procedură fiscală, mai mult decât atât, inspecția fiscală a fost efectuată cu încălcarea dispozițiilor art.113 din Legea nr.207/2015 privind Noul Cod de procedură fiscală.

Petenta consideră că fost încălcate și dispozițiile art.118 alin.(5) și ale art. 13 din Legea nr.207/2015 privind Noul Cod de procedură fiscală.

Din interpretarea sistematică a întregului Titlu VI din Codul fiscal privind taxa pe valoarea adăugată rezultă că deductibilitatea TVA constituie regula generală, tratată de legiuitor ca un drept al contribuabilului persoană impozabilă, iar nedeductibilitatea este excepția de la regulă, care trebuie aplicată numai sub stricta interpretare a textului de lege și doar atunci când legea distinge în acest sens.

În principal, dreptul de deducere este reglementat de art.145 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, iar, pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, este necesară respectarea condițiilor prevăzute la art.146 alin.1 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Prin Normele metodologice de aplicare ale Codului fiscal, aprobate prin HG nr.44/2004, legiuitorul reglementează la pct.46

justificarea deducerii taxei pe valoarea adăugată numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art.146 alin.1 din Codul fiscal.

Prin urmare, persoana impozabilă, pentru a beneficia de acordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, trebuie să justifice exercitarea acestui drept în baza exemplarului original al facturii, care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin.(19) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Așadar, potrivit prevederilor legale anterior menționate, pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoana impozabilă, înregistrată în scopuri de TVA, trebuie să justifice dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor/serviciilor care i-au fost livrate sau urmează să-i fie livrate de o altă persoană impozabilă, de asemenea înregistrată în scopuri de TVA, cu exemplarul original al facturii, care trebuie să cuprindă în mod obligatoriu informațiile prevăzute de legiuitor prin articolele de lege mai sus precizate.

În același timp, sunt îndeplinite și cerințele exprese și precis determinate ale dispozițiilor art.297 (Sfera de aplicare a dreptului de deducere), și ale art.299 (Condiții de exercitare a dreptului de deducere) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Invocarea, de către organele de inspecție fiscală, a unor dispoziții legale, nu este suficientă pentru determinarea tratamentului fiscal prevăzut de lege pentru tranzacțiile ce au făcut obiectul inspecției fiscale, în măsura în care nu este analizată starea de fapt în integralitatea ei, așa cum rezultă din documentele disponibile și nu este stabilită legătura de cauzalitate dintre situația de fapt constatată și normele legale aplicabile, astfel încât consecințele fiscale stabilite să fie rezultatul direct al aplicării normei respective.

Pe cale de consecință, în speta devin incidente prevederile stipulate la art.7 alin.2 și art.113 din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscală cu modificările și completările ulterioare, din interpretarea cărora, arată că:

"În vederea stabilirii corecte a obligațiilor fiscale organele de inspecție fiscală au obligația să examineze starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/platitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte.

Petenta menționează că cele prezentate mai sus, sunt extrase din Decizia nr.392/27.10.2017 privind soluționarea unei contestații, decizie emisă de Direcția Generală de Soluționarea Contestațiilor din cadrul A.N.A.F., și prin care a fost desființată o decizie de impunere emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul DGRFP Timiș.

Având în vedere motivațiile și argumentele prezentate mai sus, potrivit principiului de drept "accessorium sequitur principale", petenta consideră că SC X SRL - NU datorează nici obligațiile fiscale accesorii.

De asemenea, în temeiul dispozițiilor art.276 alin.(5) din Legea nr.207/2015 Noul Cod de procedură fiscală, petenta solicită organului de soluționare să fixeze un termen pentru convocarea sa, în vederea susținerii orale a contestației.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP Hunedoara au consemnat următoarele:

Analizând baza electronică de date s-a constatat că societatea SRL a fost înregistrată ca plătitoare de tva • trimestrial în perioada 15 aprilie 2010 până 01 august 2012, când i-a fost retras codul de tva pentru nedepunerea declarației timp de 6 luni, (litera J).

Plătitoare de tva din 25 februarie 2016 până la 31 decembrie 2016 și lunar de la 01 ianuarie 2017. Societatea a desfășurat activitate în perioada 01.10.2015 până la 25.02.2016 când a redevenit plătitoare tva.

Societatea a desfășurat activitate în perioada 01.10.2015 până la 25.02.2016 când a redevenit plătitoare de tva, fără a colecta TVA conform prevederilor art. 11 - Prevederi speciale pentru aplicarea Codului Fiscal, din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Conform balanței de verificare întocmită la 31.12.2015, la clasa 7 total sume, societatea înregistrează venituri în sumă de ... lei, astfel, la suma totală de ... lei tva colectată, reprezintă ... lei, neînregistrată de societate (... lei x 8.256% = ... lei)

Conform balanței de verificare întocmită la 31.01.2016, la clasa 7, societatea înregistrează venituri în sumă de ... lei, astfel, la suma totală de ... lei tva colectată, reprezintă ... lei, neînregistrată de societate (... lei x 8.256% = ... lei).

Conform balantei de verificare întocmită la februarie 2016, la clas 7, societatea înregistrează venituri în sumă de ... lei, astfel, la suma totală de ... lei tva colectată, reprezintă ... lei, neînregistrată de societate (... lei x 8.256% = ... lei)

Conform prevederilor art.11 alin.(1³) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completări le ulterioare, societatea avea obligația plății a

tva colectată pentru perioada în care a desfășurat activitate 01.10.2015 - 24.02.2016.

Pentru anul 2015 a fost stabilită tva colectată de plată în sumă de ... lei, pentru ianuarie 2016 a fost stabilită tva colectată de plată în sumă de ... lei, iar pentru februarie 2016 a fost stabilită tva colectată de plată în sumă de ... lei.

Ca urmare a fost stabilită TVA colectată de plată pentru perioada 01.10.2015 - 25.02.2016 în sumă de ... lei.

III. Având în vedere susținerile petentei, documentele existente la dosarul cauzei și prevederile legale în vigoare, se rețin următoarele:

Societatea X SRL, CUI ..., înmatriculată la ORC sub nr. are sediul în, județul Hunedoara, fiind reprezentată legal prin dl.RR în calitate de administrator.

Cu privire la solicitarea aplicării prevederilor art.276 alin.(5) din Codul de procedură fiscală privind susținerea orală a contestației.

Prin contestația formulată petenta solicită susținerea orală a contestației, conform prevederilor de la art.276 alin.(5) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

“ART. 276 Soluționarea contestației

(5) Contestatorul poate solicita organului de soluționare competent susținerea orală a contestației. În acest caz, organul de soluționare fixează un termen pentru care convoacă, la sediul său, contestatorul și reprezentantul organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal contestat. Această solicitare poate fi adresată organului de soluționare competent în termen de cel mult 30 de zile de la data înregistrării contestației sub sancțiunea decăderii.”

La procedura de susținere orală a contestației din data de 12.12.2019, societatea X SRL a fost reprezentată de dl. BV în calitate de expert contabil, la dosarul cauzei fiind depusă împuternicirea de reprezentare în original, așa cum prevede art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

La sedința de susținere orală a contestației, s-a încheiat o minută în prezența reprezentanților petentei și a organului de soluționare, document atașat la dosarul cauzei, în care au fost consemnate dezbaterile avute.

Prin adresa nr. .../22.01.2020, DGRFP Timișoara a solicitat organelor de inspecție fiscală să precizeze care au fost considerentele avute în

vedere raportat la susținerile petentei cu privire la data la care a fost depășit plafonul de scutire, dacă s-au avut în vedere prevederile legale în vigoare începând cu 01.01.2016, respectiv legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și punctul de vedere referitor la susținerile petentei ocazionate de organizarea procedurii de susținere orală a contestației, solicitată în condițiile legii.

Prin adresa nr. .../04.02.2020 emisă AJFP Hunedoara - Inspecție Fiscală, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. 3223/06.02.2020, organele de inspecție fiscală au răspuns incomplet celor solicitate.

Referitor la capătul de cerere privind Decizia de impunere nr.F-HD .../31.05.2019 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, și care vizează suma de ... lei, reprezentând TVA

În fapt, urmare a verificărilor efectuate s-a constatat că în perioada 01.10.2015 – 24.02.2016 societatea petentă a desfășurat activitate având codul de TVA anulat, fără să colecteze TVA, motiv pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei un TVA colectat suplimentar în sumă totală de ... lei.

Prin contestația formulată, petenta susține că a devenit plătitoare de TVA începând cu 11.12.2015 și nu cu data de 01.10.2015 cum eronat au reținut organele de inspecție fiscală, considerând că TVA stabilită suplimentar pentru anul 2015, este mai mare decât cea datorată, întrucât aceasta a fost calculată și asupra veniturilor aferente lunilor octombrie și noiembrie 2015, perioadă în care societatea nu depășise plafonul special de scutire.

De asemenea, petenta consideră că organele de inspecție fiscală au ignorat dispozițiile legale referitoare la dreptul de ajustare a TVA aferenă achizițiilor efectuate de societatea petentă, achiziții care au fost efectuate în scopul realizării de operațiuni supuse taxei pe valoarea adăugată.

În drept, potrivit art.11, art.153 și art.156³ din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data 31.12.2015:

“Art. 11

(1¹) Contribuabilii, persoane impozabile stabilite în România, declarați inactivi conform art. 78¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care desfășoară activități economice în perioada de inactivitate, sunt supuși obligațiilor privind plata impozitelor și taxelor

prevăzute de prezenta lege, dar, în perioada respectivă, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate. Pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii efectuate în perioada în care persoana nu are un cod valabil de TVA, destinate operațiunilor care urmează a fi efectuate după data înregistrării în scopuri de TVA care dau drept de deducere potrivit titlului VI, se ajustează în favoarea persoanei impozabile, prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la art. 156² deșus de persoana impozabilă după înregistrarea în scopuri de TVA, sau, după caz, într-un decont ulterior, (...)

(1³) Contribuabilii, persoane impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 153 alin. (9) lit. b)-e) și h), nu beneficiază, în perioada respectivă, de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate, dar sunt supuși obligației de plată a TVA colectate, în conformitate cu prevederile titlului VI, aferentă operațiunilor taxabile desfășurate în perioada respectivă. Pentru achizițiile de bunuri și/sau de servicii efectuate în perioada în care persoana nu are un cod valabil de TVA, destinate operațiunilor care urmează a fi efectuate după data înregistrării în scopuri de TVA care dau drept de deducere potrivit titlului VI, se ajustează în favoarea persoanei impozabile, prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la art. 156² deșus de persoana impozabilă după înregistrarea în scopuri de TVA sau, după caz, într-un decont ulterior (...)

Art. 153

(9) Organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

d) dacă nu a deșus pe parcursul unui semestru calendaristic niciun decont de taxă prevăzut la art. 156², dar nu este în situația prevăzută la lit. a) sau b), din prima zi a celei de-a doua luni următoare respectivului semestru calendaristic. Aceste prevederi se aplică numai în cazul persoanelor pentru care perioada fiscală este luna sau trimestrul. Începând cu decontul aferent lunii iulie 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, respectiv începând cu decontul aferent trimestrului III al anului 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane impozabile în scopuri de TVA dacă nu a deșus niciun decont de taxă prevăzut la art. 156² pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei care are perioada fiscală luna calendaristică, și pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, dar nu este în situația prevăzută la lit. a) ori b), din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al șaselea

decont de taxă în prima situație și, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situație;

(9¹) Procedura de anulare a înregistrării în scopuri de TVA este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (9) lit. a)-e) și h), organele fiscale competente înregistrează persoanele impozabile în scopuri de TVA aplicând prevederile alin. (7¹) astfel:

c) la solicitarea persoanei impozabile, în situația prevăzută la alin. (9) lit. d), de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza următoarelor informații/documente furnizate de persoana impozabilă:

1. prezentarea deconturilor de taxă nedepuse la termen;
2. prezentarea unei cereri motivate din care să rezulte că se angajează să depună la termenele prevăzute de lege deconturile de taxă;

Art. 156³

10) Persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art. 153 alin. (9) lit. a)-e) și h) trebuie să depună o declarație privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate și/sau pentru achiziții de bunuri și/ori servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, a căror exigibilitate de taxă intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA, respectiv:

a) taxa colectată care trebuie plătită în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1¹) și (1³) pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate și/sau pentru achiziții de bunuri și/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, efectuate în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA;

b) taxa colectată care trebuie plătită pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanelor impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare, dar a căror exigibilitate de taxă potrivit art. 134² alin. (3)-(8) intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA.”

În esență, aceste prevederi legale sunt menținute și prin Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în vigoare începând cu data de 01.01.2016, schimbându-se numerotarea articolelor, astfel:

“Art. 11.

(8) Persoanele impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. b)-e) și lit. h), nu beneficiază, în perioada respectivă, de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate, dar

sunt supuse obligației de plată a TVA colectate, în conformitate cu prevederile titlului VII, aferentă operațiunilor taxabile desfășurate în perioada respectivă. Pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii efectuate în perioada în care persoana nu are un cod valabil de TVA, destinate operațiunilor care urmează a fi efectuate după data înregistrării în scopuri de TVA care dau drept de deducere potrivit titlului VII, se ajustează în favoarea persoanei impozabile, prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 depus de persoana impozabilă după înregistrarea în scopuri de TVA sau, după caz, într-un decont ulterior...

Art. 316

(11) Organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

e) dacă în deconturile de taxă depuse pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, și pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, nu au fost evidențiate achiziții de bunuri/servicii și nici livrări de bunuri/prestări de servicii realizate în cursul acestor perioade de raportare, organele fiscale competente anulează înregistrarea în scopuri de TVA din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al șaselea decont de taxă în prima situație și, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situație;

(12) Procedura de anulare a înregistrării în scopuri de TVA este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (11) lit. a)-e) și h), la solicitarea persoanelor impozabile organele fiscale competente înregistrează persoanele impozabile în scopuri de TVA aplicând prevederile alin. (9), astfel:

d) în situația prevăzută la alin. (11) lit. e), pe baza unei declarații pe propria răspundere din care să rezulte că va desfășura activități economice. Data înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile este data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA;

(13) Persoanele impozabile aflate în situațiile prevăzute la alin. (11) au obligația să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA.

Art. 318

(2) Anularea înregistrării în scopuri de TVA a unei persoane nu o exonerează de răspunderea care îi revine, conform prezentului titlu,

pentru orice acțiune anterioară datei anulării și de obligația de a solicita înregistrarea în condițiile prezentului titlu.

Art. 324

(10) Persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) trebuie să depună o declarație privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate și/sau pentru achiziții de bunuri și/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, a căror exigibilitate de taxă intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA, respectiv:

a) taxa colectată care trebuie plătită în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (6) și (8) pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate și/sau pentru achiziții de bunuri și/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, efectuate în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA;

b) taxa colectată care trebuie plătită pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanelor impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare, dar a căror exigibilitate de taxă potrivit art. 282 alin. (3)-(8) intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA.”

Conform prevederilor legale antecitate persoanele impozabile cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA nu beneficiază, în perioada respectivă, de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate, dar sunt supuse obligației de plată a TVA colectate, aferentă operațiunilor taxabile desfășurate în perioada respectivă.

De asemenea, Ordinul nr. 632 din 9 martie 2015 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (311) "Declarație privind taxa pe valoarea adăugată colectată, datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat conform art. 153 alin. (9) lit. a)-e), lit. g) sau lit. h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare la data 16.03.2015 până la data de 24.02.2016, când a fost înlocuit cu Ordinul 795/2016, arată:

“ ANEXA 2

INSTRUCȚIUNI

de completare a formularului (311) "Declarație privind taxa pe valoarea adăugată colectată, datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat conform art. 153 alin. (9) lit. a)-e), lit. g) sau lit. h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal."

Declarație privind taxa pe valoarea adăugată colectată, datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat conform art. 153 alin. (9) lit. a)-e), lit. g) sau lit. h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal", denumită în continuare declarație, se depune după cum urmează:

- potrivit art. 156³ alin. (10) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul fiscal, de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat, din oficiu, conform prevederilor art. 153 alin. (9) lit. a)-e) sau h) din Codul fiscal și care efectuează, după anularea înregistrării în scopuri de TVA, livrări de bunuri/prestări de servicii și/sau achiziții de bunuri și/sau de servicii pentru care sunt obligate la plata taxei, pentru care există obligația plății taxei colectate în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1¹) și (1³) din Codul fiscal;

- potrivit art. 156³ alin. (10) lit. a) din Codul fiscal, coroborat cu pct. 80¹ alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumite în continuare Norme metodologice, de către persoanele impozabile care se află în situațiile prevăzute la art. 11 alin. (1¹) și (1³) din Codul fiscal și al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat, din oficiu, potrivit prevederilor art. 153 alin. (9) lit. a)-e) sau h) din Codul fiscal, în situația în care acestea efectuează, după anularea înregistrării în scopuri de TVA, livrări de bunuri prin organele de executare silită;

- potrivit art. 156³ alin. (10) lit. b) din Codul fiscal, de către persoanele impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare și al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat, din oficiu, conform prevederilor art. 153 alin. (9) lit. a)-e) sau h) din Codul fiscal, pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înaintea anulării înregistrării în scopuri de TVA, dar a căror exigibilitate intervine, potrivit sistemului TVA la încasare prevăzut de art. 134² alin. (3)-(8) din Codul fiscal, în perioada în care persoanele impozabile nu au un cod valabil de TVA;

- potrivit art. 156³ alin. (10¹) din Codul fiscal, de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat, la cerere, conform prevederilor art. 153 alin. (9) lit. g) din Codul fiscal, care au aplicat sistemul TVA la încasare și care au efectuat livrări de bunuri/prestări de servicii înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA, dar a căror exigibilitate de taxă, potrivit sistemului TVA la încasare prevăzut de art. 134² alin. (3)-(8) din Codul fiscal, a intervenit în perioada în care persoanele impozabile nu au un cod valabil de TVA.”

Prin urmare, persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat, din oficiu, conform prevederilor art. 153 alin. (9) lit. a)-e) sau h) din Codul fiscal, trebuie să colecteze și să plătească TVA pentru tranzacțiile aflate în sfera TVA, efectuate după anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 11 alin. (1¹) - (1³) din Codul fiscal, fără a avea dreptul să deducă TVA de la achizițiile în legătură cu aceste tranzacții.

În speță, se reține faptul că societatea Natur Prodcarm SRL a fost înregistrată ca plătitoare de TVA trimestrial, începând cu data de 15.04.2010 și până la data de 01.08.2012, când i-a fost retras codul de înregistrare TVA în temeiul art.153 alin.9 lit. d) din Codul Fiscal, fiind înregistrată la cerere ca și plătitor de TVA începând cu data de 25.02.2016.

Societatea Natur Prodcarm SRL a reînceput să desfășoare activitate începând cu data de 01.10.2015 și până la data de 25.02.2016, când a redevenit plătitoare de TVA, neîndeplinind în această perioadă obligațiile declarative, respectiv nu a depus declarațiile cod D311 Declarație privind taxa pe valoarea adăugată colectată, datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat conform art. 153 alin. (9) lit. a) - e) sau lit. g) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, fapt care a condus la aplicarea de către organul de inspecție fiscală a prevederilor art.11 din Legea 571/2003.

Susținerile contestatarei cu privire la faptul că a devenit plătitoare de TVA începând cu 11.12.2015 și nu cu data de 01.10.2015 cum eronat au reținut organele de inspecție fiscală, considerând că TVA stabilită suplimentar pentru anul 2015, este mai mare decât cea datorată, întrucât aceasta a fost calculată și asupra veniturilor aferente lunilor octombrie și noiembrie 2015, perioadă în care societatea nu depășise plafonul special de scutire, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât petenta se află într-o eroare de interpretare a prevederilor legale aplicabile speței și implicit a stării de fapt fiscale în care se află.

Astfel, petenta consideră că se află în situația în care dacă organele de inspecție fiscală constată neîndeplinirea de către persoana impozabilă a obligației de a se înregistra ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată ca urmare a depășirii plafonului special de scutire, vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art.153 din Codul fiscal, respectiv dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit acest plafon, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale

Or, petenta a fost înregistrată ca plătitoare de TVA în perioada 15.04.2010 - 01.08.2012, când i-a fost anulat codul de TVA, și înregistrat la cerere în data de 25.02.2016, astfel tratamentul fiscal aplicabil în spetă este cel prevăzut de art.11 alin. 11³ din Legea 571/2003 privind Codul fiscal care arată că persoane impozabile, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 153 alin. (9) lit. b)-e) și h), nu beneficiază, în perioada respectivă, de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate, dar sunt supuși obligației de plată a TVA colectate.

În aceste condiții, societatea petentă avea obligația colectării TVA în sumă totală de ... lei, aferentă perioadei în care a desfășurat activitate și avea anulat codul de înregistrare TVA, respectiv în perioada 01.10.2015 - 24.02.2016, astfel:

- TVA colectată de plată în sumă totală de ... lei aferentă perioadei 01.10.2015 - 31.12.2015

- TVA colectată de plată în sumă totală de ... lei, pentru luna ianuarie 2016

- TVA colectată de plată în sumă totală de ... lei, pentru luna februarie 2016.

Referitor la susținerile petentei conform cărora actul administrativ fiscal contestat nu este motivat în drept, întrucât perioada verificată este 01.10.2015 - 24.02.2016, iar prin decizia de impunere nr. .../31.05.2019 singurul act normativ invocat este Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, lege care nu mai era în vigoare în perioada ianuarie - februarie 2016, opinam faptul că, pe de o parte, organele de inspecție fiscală au avut în vedere prevederile legale valabile la data începerii activității, respectiv 01.10.2015, cu precizarea că petenta avea posibilitatea să solicite organelor fiscale competente înregistrarea în scopuri de TVA, conform legii, iar pe de altă parte, conținutul art. 11 alin.1³ din Legea

571/2003 privind Codul fiscal, care stipulează că: *“Contribuabilii, persoane impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 153 alin. (9) lit. b)-e) și h), nu beneficiază, în perioada respectivă, de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate, dar sunt supuși obligației de plată a TVA colectate, în conformitate cu prevederile titlului VI, aferentă operațiunilor taxabile desfășurate în perioada respectivă.(...)”* este preluat în mare măsură și în Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în vigoare începând cu data de 01.01.2016, unde la art. 11 alin. 8 se arată că: *“Persoanele impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. b)-e) și lit. h), nu beneficiază, în perioada respectivă, de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate, dar sunt supuse obligației de plată a TVA colectate, în conformitate cu prevederile titlului VII, aferentă operațiunilor taxabile desfășurate în perioada respectivă.”*, tratamentul fiscal aplicabil speței fiind același în ambele acte normative.

Prezentarea de către petentă a *“extrase din Decizia nr.392/27.10.2017 privind solutionarea unei contestatii, decizie emisă de Direcția Generală de Solutionarea Contestațiilor din cadrul A.N.A.F., și prin care a fost desființată o decizie de impunere emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul DGRFP Timis.”*, nu este suficientă pentru determinarea tratamentului fiscal incident speței, în măsura în care petenta nu analizează starea de fapt în integralitatea ei, nu se poate stabili legătura de cauzalitate dintre situația de fapt constatată de organele de inspecție fiscală, normele legale aplicabile și cele din decizia invocată, astfel încât consecințele fiscale stabilite să fie rezultatul direct al acestora.

Nici criticile aduse cu ocazia susținerii orale a contestației care a avut loc la data de 12.12.2019, prin care se arată că: *“în mod nereal s-a înscris în raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere contestată, faptul că societății i-a fost retras codul de TVA pentru nedepunerea de declarații 6 luni de zile (lit. j)”*, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât aceasta eroare materială nu este de natură să influențeze stabilirea corectă a bazei de impunere, și/sau a obligațiilor fiscale, stabilite în plus sau în minus.

Arătăm faptul că potrivit extrasului din registrul persoanelor impozabile în scopuri de TVA, depus de reprezentantul petentei în cadrul procedurii orale de susținere a contestației, rezultă cu claritate că anularea înregistrării în scopuri de TVA a fost efectuată din oficiu potrivit art. 153 alin.9 lit.d din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Pe cale de consecință, în conformitate cu prevederile art.279 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora:

“contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezente în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de societatea X SRL, împotriva Deciziei de impunere nr. F-HD .../31.05.2019 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală, în baza raportului de inspecție fiscală nr. F-HD 269/28.06.2019, care vizează suma totală de ... lei, reprezentând TVA.

Referitor la capătul de cerere privind Decizia de impunere nr.F-HD .../31.05.2019 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, sub aspectul obligațiilor fiscale accesorii, aferente obligațiilor fiscale principale.

În fapt, prin contestația depusă societatea contestă parțial Decizia de impunere nr. F-HD .../31.05.2019 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma de ... lei, reprezentând TVA, solicitând admiterea acesteia.

De asemenea, potrivit principiului de drept "accessorium sequitur principale", societatea petentă consideră că - nu datorează nici obligațiile fiscale accesorii.

Se reține faptul că prin decizia de impunere contestată, nu au fost stabilite în sarcina petentei obligații fiscale accesorii suplimentare de plată, iar din lecturarea contestației precum și din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, nu rezultă existența unei decizii privind obligații de plată accesorii.

Mai mult, prin MINUTA ȘEDINȚEI PRIVIND SUSȚINEREA ORALĂ A CONTESTAȚIEI, încheiată la data de 12.12.2019, s-a consemnat faptul că *“De asemenea, referitor la capatul de cerere privind accesoriile,*

reprezentantul petentei arată că până la data prezentei nu au fost comunicate deciziile respective”

În drept, art.1 pct.37, art.93, art.268 și art.269 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

„Art.1 - Definiții

În înțelesul prezentului cod, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

37. titlu de creanță fiscală - actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează creanța fiscală”,

iar creanțele fiscale se stabilesc conform art.93(2):

„(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);

b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

„Art.268 – (1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.”

„Art.269 - (2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.”

De asemenea, art.280 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, arată:

„ART. 280 - Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația se respinge fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.”

Prin urmare, impozitele, taxele, și contribuțiile se stabilesc prin declarația fiscală a contribuabilului, ori prin decizie de impunere (sau alt act administrativ fiscal asimilat deciziei de impunere), care reprezintă titlu de creanță fiscală ce poate fi contestat.

Prin contestația formulată petenta se limitează doar la a afirma că nu datorează nici obligațiile fiscale accesorii aferente debitelor stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr. F-HD .../31.05.2019 fără a face

vreo altă mențiune cu privire la obiectul contestației pentru acest capăt de cerere, care să fie evidențiat într-un titlu de creanță corespunzător.

Se reține faptul că prin Decizia de impunere nr. F-HD .../31.05.2019 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală, contestată de petentă, nu s-au determinat obligații fiscale accesorii, iar prin contestația formulată nu se indică un alt act administrativ fiscal prin care au fost stabilite accesoriile contestate.

În consecință, având în vedere cele reținute, precum și actele normative incidente în speță se reține că nu ne aflăm în prezența unei contestații formulate împotriva unui act administrativ fiscal care să producă efecte juridice, astfel încât contestația formulată de petentă cu privire la acest capăt de cerere este lipsită de obiect, fapt pentru care urmează a se face aplicațiunea art.279 din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare și ale pct.11.1 lit.c) din O.P.A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

(...)

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat;”

Pentru considerentele mai sus prezentate, în temeiul Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se

D E C I D E :

- *Respingerea ca neîntemeiată a contestației depusă de societatea X SRL, împotriva Deciziei de impunere nr. F-HD .../31.05.2019 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală, în baza raportului de inspecție fiscală nr. F-HD .../31.05.2019, care vizează suma totală de ... lei, reprezentând TVA.*

- *Respingerea ca fiind fără obiect a contestației depusă de societatea X SRL, pentru capătul de cerere privind obligațiile fiscale accesorii aferente debitelor stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr. F-HD .../31.05.2019 privind obligațiile fiscale principale*

aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice.

- Decizia se comunică la:

- societatea X SRL;

-A.J.F.P. Hunedoara – Inspecție Fiscală, cu aplicarea prevederilor pct.7.6. din OPANAF nr.3741/2015.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Hunedoara, în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL